aktionsprogram for EF, og visse prioritetsområder trækkes frem.

Efter konsultation med såvel de seks EF-lande som de fire ansøgerlande har Kommissionen den 24. marts 1972 fremlagt forslag for Ministerrådet med henblik på iværksættelse af et program på fællesskabsbasis til bekæmpelse af miljø- og forureningsproblemerne.

Forslaget kan kort resumeres således:

1. Udarbejdelse af objektive kriterier for den risiko, som forurening indebærer for den menneskelige sundhed og det naturlige miljø.
2. Fastlæggelse af fælles sundhedsnormer og fælles definitioner for miljøkvaliteter.
3. På grundlag af ovennævnte kriterier og normer beslutning om foranstaltninger mod forureningskilderne.
4. Fastlæggelse på fællesskabsbasis af principper og metoder for betaling af antiforureningsudgifter.
5. Udarbejdelse af fælles kontrolbestemmelser og indførelse af gensidig underretning.
6. Der peges på mulighederne for at anvende den fælles landbrugspolitik i forureningsbekæmpelsens tjeneste, bl. a. gennem øget tilskud til tilplantning af arealer med skov.

De nævnte foranstaltninger må træffes over en længere periode.

Kommissionens forslag har endnu ikke været behandlet i Ministerrådet.

Risikoen for afsmitning hidrører først og fremmest fra frygt for, at forskelle i normer vil forringe industriens konkurrenceforhold. Det er en mulighed, der vil bestå, hvad enten Storbritannien (og Danmark) er medlem af et udvidet EF eller ej. Men det er netop risikoen for, at landene af hensyn til deres konkurrenceforhold kommer ind i en overbudspolitik med hensyn til at tilbyde lave normer m. v., der er en af drivkræfterne bag bestræbelserne for et EF-samarbejde på miljøområdet. Et EF-samarbejde må derfor forventes at reducere risikoen for afsmitning snarere end forstærke den.

I drøftelserne om Kommissionens forslag har der ikke været tegn på, at man fra britisk side ønsker strengere normer end de nuværende EF-landes.

Fra dansk side har man ved flere lejligheder — således også i Ministerrådet — gjort opmærksom på den vægt, man tillægger det fremtidige samarbejde om miljøpolitikken. Samstemmende udtalelser fra såvel medlemslandenes som kandidatlandenes repræsentanter tyder på, at EFs bestræbelser på dette område kan ventes yderligere intensiveret.

Spørgsmål 19:

Hvilke følger vil en dansk tilslutning til EF få for danske frugtavlere, jfr. vedlagte udklip fra „Financial Times" for 10. maj 1972?

Svar:

Dansk tilslutning til EF vil for det første betyde, at tolden på frugt skal afvikles såvel mellem Danmark og de nuværende seks medlemslande som mellem Danmark og de nye medlemslande. Afviklingen sker i fem lige store trin på hver 20 pct. af basistoldsatsen (tolden pr. 1. januar 1972), første gang 1. januar 1974, sidste gang 1. januar 1978.

For det andet skal Danmark indføre en ydre toldsats af samme højde som EFs ydre fælles toldtarif. Det sker i samme rytme.

For det tredie skal den danske beskyttelse på frugt i form af kvantitative importbegrænsninger bortfalde den 1. februar 1973.

De for dansk frugtavl vigtigste varer, æbler og pærer har et toldniveau, der er på højde med fællestariffens satser, men de kvantitative importrestriktioner har medført, at danske producenter har kunnet sikres højere priser for disse varer end de priser, der opnås af producenter i EF. For at give dem mulighed for i overgangsperioden at tilpasse sig de ændrede konkurrencevilkår, som opstår ved restriktionernes bortfald, er der ved en ændring af den danske toldlov knyttet en specifik minimumstoldsats til værditolden. Satsen, der kun gælder i efterårs- og vintermånederne, andrager 0,40 kr. pr. kg, nogenlunde svarende til den gennemsnitlige forskel mellem priserne i EF og de danske producentpriser. Den skal danne udgangspunkt såvel for toldafviklingen over for EF-landene som for tilpasningen til EFs ydre toldtarif.

Konkurrencevilkårene for dansk frugt ved tilslutning til EF afhænger af prisudviklingen i det udvidede fællesmarked og den tilpasning til de ændrede konkurrencevilkår,